

10 WEKEN
IN ÉÉNVAKANTIE

MIEKE Y. VAN DIJK is begonnen met schrijven van romans op het platform *Wattpad*. Dit deed ze onder de naam *-rare-lymkex*. *20 leerlingen in één klas* – ook wel *2OLIEK* – was hierbij haar eerste succesvolle werk en heeft meerdere keren bovenaan de categorie “tienerfictie” gestaan. Daarnaast heeft ze met *20 leerlingen in één klas* de *Netties2017* gewonnen. Na het succes van *20 leerlingen in één klas*, besloot ze een spin-off te maken van het verhaal. Dit werd *20 seconden met één jongen* – ook wel *2OSMEJ*. Ook hiermee heeft ze meerdere keren bovenaan de categorie “tienerfictie” gestaan. In 2023 zijn de herschreven versies van “*20 leerlingen in één klas*” en “*40 seconden met één jongen*” uitgekomen. Nu, in 2024, is het de beurt aan “*10 weken in één vakantie*”, een prequel over de beruchte zomervakantie voor het schooljaar van *2OLIEK* en *4OSMEJ*. Zo hebben jullie iets meer inzicht over wat zich nou precies afgespeeld heeft in die dramatische zomer voordat mevrouw Friekman met het experiment kwam.

10 WEKEN
IN ÉÉNVAKANTIE

MIEKE Y. VAN DIJK

Deze paperback editie is gepubliceerd in 2024

Copyright © by Mieke Y. van Dijk

Het morele recht van de auteur is gehandhaafd

De officiële “10 weken in één vakantie” afspeellijst

Felix’ afspeellijst

Levi’s afspeellijst

De rommelige “10WIEV” afspeellijst

*Alle playlists zijn ook te vinden op **Spotify** via het account **miekeyvandijk**.*

***Trigger warnings:** Homofobie, pestgedrag, hints naar eetstoornis, hints naar zelfverwonding en hints naar zelfmoord.*

Zorg goed voor jezelf en zoek hulp als je dit nodig hebt. <3

*Voor de mensen die nog behoefte hebben aan wat extra
Fevi-heartbreak.*

WEEK 1

HOOFDSTUK I

FELIX

VRIJDAG

♪ *Over My Head – Fleetwood Mac* ♪

‘Oké, leerlingen, ik weet dat de rijen lang zijn, maar ga alsjeblieft meteen naar jullie ingeplande lokalen zodra jullie al jullie boeken ingeleverd hebben’, roept de directeur luid door de speakers van de aula. Alle tafels zijn aan de kant geschoven en verschillende rijen leerlingen hebben zich gevormd om hun boeken in te leveren op de laatste schooldag voor de zomervakantie. Overal is rumoer te horen, iedereen enthousiast dat de vakantie na vanmiddag eindelijk voor onze deur staat.

Ik voel me echter iets minder enthousiast. Hoewel ik het heerlijk vind dat ik straks geen gezeik van school aan mijn hoofd zal hebben, baal ik er ontzettend van dat ik een groot deel van die tijd Levi niet zal zien. We hebben zoveel tijd samen gespendeerd de afgelopen weken – misschien zelfs maanden – dat het raar gaat zijn om hem niet meer elke dag naast me te hebben.

‘Echt waar, waarom moet er altijd zo’n gedoe gemaakt worden van onze boeken inleveren?’ mopper ik en verschuif de dikke stapel boeken in mijn handen wat, zodat ze niet op de grond vallen.

‘Om mensen zoals jij erop aan te spreken dat ze voorzichtiger met hun spullen om moeten gaan’, lacht Levi en trekt aan een van de compleet verscheurde kaften op mijn stapel. Hij heeft al zijn boeken netjes in zijn tas zitten. Ik lach mee.

‘Oké, *fair enough*’, zeg ik en kijk grijnzend op naar de langere jongen. Hij grijnst ook en knipoogt speels naar me. Blozend kijk ik weer naar de achterhoofden van leerlingen voor me.

‘Dan nog. Ik ken scholen waar je je boeken gewoon op mag sturen. Dat is zoveel makkelijker en leuker dan elk jaar in deze helse rij te moeten staan’, zeg ik om mezelf af te leiden. Het lukt me echter niet om Levi niet nog een keer aan te kijken.

‘Dat vind ik een belediging’, zegt Levi. Verbaasd schieten mijn wenkbrauwen omhoog. Hij grijnst weer. ‘Je vindt het erg om extra

tijd met mij door te brengen?’ Opnieuw voel ik mijn wangen branden.

‘Duh’, zegt ik nonchalant. Afkeurend schudt hij zijn hoofd. We doen een stapje naar voren zodra de rij verschuift.

‘Het zal niet de enige rij zijn die ik te zien zal krijgen deze vakantie, *though*’, zeg ik. Vanuit mijn ooghoeken zie ik Levi me nieuwsgierig aankijken.

‘Oh?’ klinkt zijn warme stem.

‘Ja, maar dan zal ik aan de andere kant van de rij staan. Het is namelijk een rij van mensen die mijn heerlijke kontje willen proeven’, zeg ik, waardoor Levi hard lacht.

‘Mag ik me ook aansluiten in die rij?’ zegt hij. Uitdagend kijk ik hem aan, probeer niet te laten blijken dat zijn vraag mijn hart letterlijk tegen mijn ribben laat hameren.

‘Alleen als je tijd vrij hebt’, slaat mijn stem over. ‘Hij is al best lang namelijk’, antwoord ik. Levi grijnst weer.

‘Serieus?’ zegt hij en slaat tegen mijn kont, waardoor een kleine gil uit mijn keel ontsnapt en ik een paar stapjes vooruit ren, niet echt in staat me op een andere manier te verdedigen met mijn handen overvol aan mijn boeken. ‘Krijg ik niet een speciale *fast lane* ticket als je beste vriend?’ zegt hij. Mijn oren branden.

‘Wil je hem zo graag proeven dan?’ weet ik overdonderd terug te kaatsen. Grijnzend bijt Levi op zijn nagel.

‘Hij ziet er best verleidelijk uit bij de trainingen’, speelt hij terug. Ik kan een grijns niet onderdrukken, net zo min als de kriebels in mijn buik. Heel kort werp ik een blik op de blauwe nagellak op mijn nagels.

‘Ik wist wel dat je aan het staren was tijdens het douchen’, zeg ik en doe weer een stapje naar voren met Levi.

‘Betrapt’, zegt hij. Grijnzend scant hij mijn lichaam. Nu zijn ogen niet op mijn ogen gericht zijn, bekijk ik ook een keer vluchtig zijn lichaam. Kort blijven mijn ogen hangen op zijn lichtgele polo.

‘Heel misschien kan ik een uitzondering voor je maken, meneer De Bruijn’, zeg ik. Hij knikt tevreden.

‘Dat vind ik heel attent, meneer Martens’, zegt hij. Kort vallen we stil. Ongemakkelijk kijk ik de aula rond. Ik glimlach en zwaai met mijn hand onder mijn stapel boeken naar Simon en Daniël, wie ons passeren en de aula uit beginnen te lopen. Het zijn mijn twee andere beste vrienden uit de klas, wie elkaar al kennen sinds de crèche kennen en ontzettend hecht zijn.

‘Fijne vakantie’, zegt Daniël. Levi merkt ze nu ook op en wendt zich ook tot hen.

10 WEKEN IN ÉÉN VAKANTIE

‘Ja, jullie ook, man’, zegt hij en doet met beide een *handshake*. Ik merk dat Simon er niet heel handig in is, wat het snoezig en klunzig over laat komen. Ik kan niet meedoen vanwege de stapel boeken in mijn handen, maar anders had ik zijn onhandigheid graag voor hem verdoezeld door de aandacht te trekken.

‘De Slinger Daniël komt straks terug uit Canada met tien nieuwe ontmaagdingen op zijn naam’, zeg ik als alternatieve afleiding en wiebel met mijn wenkbrauwen. Gefrustreerd kreunt Daniël terwijl hij zijn hoofd in zijn nek gooit.

‘In je dromen, Felix. Het is een familievakantie’, zegt hij en kijkt me lichtelijk beledigd en teleurgesteld aan. Ik haal mijn schouders op en kijk naar de twee beste vrienden voor me.

‘Kan er niet één ontmaagding vanaf?’ zeg ik en kijk ondertussen Simon een paar keer strak aan. Hij kleurt knalrood en begint verlegen met het balkje van zijn ketting te spelen. Levi gniffelt terwijl Daniël diep zucht.

‘Het liefste houd ik het even zo’, zegt hij. Simon scant voorzichtig zijn gezicht. Ik tsk-tsk-tsk een paar keer hoofdschuddend.

‘Wat een teleurstelling’, zeg ik breed grijnzend.

‘Ja, wat saai, Daan’, dikt Levi mijn act aan. Daniël lijkt echter alleen maar meer geërgerd te worden.

‘Waarom houd jij je niet bezig met vanille-ijs eten in Italië, Levi? Dan houd ik me bezig met mijn eigen zaken’, zegt hij lichtelijk kil. Ik proest het uit van het lachen terwijl Levi hem verbijsterd aankijkt.

‘Ga jij dan lekker van de *maple syrup* snoepen in Canada?’ grap ik, waardoor Levi het uitbuldert van het lachen.

‘Goede, Felix’, lacht hij en klapt hard op mijn rug. ‘Sorry, Daan, ik eet alleen vanille-ijs als Obelix erbij is’, zegt Levi uiteindelijk triomfantelijk en geeft me weer een harde klop op mijn rug. Ik verslik me in mijn eigen slijm en friemel verlegen aan mijn blauwe nagellak.

‘Rustig maar, Daan,’ sust Simon, beseffende dat de situatie op een of andere manier een verkeerde kant in is geslagen, ‘zo diep is het niet. Het was maar een grapje.’

Abrupt kijkt de knappe jongen om naar Simon. Hij lijkt nog erger verontwaardigd dat Simon dit nu zegt dan toen hij mijn grapje hoorde. Ik zie hem klein slikken terwijl hij kort oogcontact houdt met Simons bruine ogen. Dan kijkt hij weer naar Levi en mij. Zijn groene ogen staan onzeker.

‘Ja, sorry...’ stamelt hij. ‘Fijne vakantie, jongens’, zegt hij en schuifelt ongemakkelijk alvast een beetje weg.

‘Jullie ook. En veel plezier vanmiddag’, zeg ik. Blozend kijkt Simon weg wanneer ik klein naar hem knipoog. Met Daniël achter zich aan beent hij vlug de aula uit, bang voor wat mijn mond waarschijnlijk zal verlaten als hij langer blijft staan. Ergens heb ik mijn vermoedens dat er iets tussen hem en Daniël speelt, dus weet ik dat mijn seksuele grapjes hem waarschijnlijk daarom zo nerveus maken.

Ik wend me weer tot Levi om er iets over te zeggen, maar pers mijn lippen weer op elkaar. Ik weet niet hoe tof het van me zou zijn als ik daarover zou roddelen. Over Levi en mij worden ook regelmatig opmerkingen gemaakt en ik weet dat voornamelijk Levi dit niet altijd even leuk vindt.

Na een aantal minuten staan we eindelijk vooraan in onze rij en kunnen we onze boeken inleveren. Levi haalt zijn boeken uit zijn tas en stuk voor stuk worden ze goedgekeurd en afgevinkt op zijn lijst.

Opgelucht leg ik mijn boeken met een harde klap op de tafel neer en kijk toe hoe de vrouw verafschuwend naar de stapel kijkt. Ze schudt afkeurend haar hoofd en trekt wat van mijn beschadigde boeken uit mijn stapel.

‘Hier ga je voor moeten betalen, jongen’, zegt ze. Beduusd knik ik.

‘Kan ik er niet onderuit komen als ik u een kusje geef?’ zeg ik en kijk haar speels aan. De vrouw kijkt me echter niet geamuseerd aan. Nerveus slik ik.

‘Nee, knaap. En nu doorlopen zodat ik door kan’, zegt ze.

‘Ja, sorry’, stamel ik en stap vlug weg. Levi volgt me schaterlachend na de vrouw gedag gezegd te hebben.

‘Nou, wat jammer dat dat niet wilde helpen’, zeg ik. Levi lacht nog steeds hard.

‘Je mag mij de volgende keer wel omkopen met een kusje’, lacht hij. Verwonderd kijk ik naar hem op.

‘Daar houd ik je aan’, zeg ik. Nu schudt Levi afkeurend zijn hoofd.

Samen lopen we naar ons lokaal. Onze laatste schooldag wordt altijd een verplichte activiteitendag gemaakt, waarbij je jezelf ergens voor in moet schrijven om te doen als laatste activiteit voor de zomervakantie. Levi en ik hebben ons voor de lol samen ingeschreven voor boetseren.

10 WEKEN IN ÉÉN VAKANTIE

We stappen ons toegewezen lokaal in, waar we ook Mirre tegenkomen. Ze is een van de weinige meiden uit onze klas die ik wel mag. Ze zit al aan een tafeltje en is bezig met haar verkregen gereedschap geordend weg te leggen.

‘Kunnen we hierbij komen zitten?’ vraagt Levi. Met haar bruine ogen fel stralend kijkt het mooie meisje op naar de lange jongen.

‘Ja, gezellig’, zegt ze en maakt een beetje extra ruimte voor ons vrij. Grijnzend kijk ik haar aan.

‘Ik wist niet dat je van boetseren hield’, zeg ik. Levi gniffelt en Mirre schudt wetend haar hoofd.

‘Ik ga hier even niets op zeggen’, zegt Mirre. Levi lacht nu hardop.

‘Dat is het verstandigst’, zegt hij, waardoor ze me samen uittlachen. Triomfantelijk kijk ik Mirre aan.

‘Aan de andere kant is het niet verrassend, omdat je grootste hobby natuurlijk naaien is’, zeg ik. Levi en ik bulderen van het lachen terwijl Mirre teleurgesteld haar hoofd schudt.

‘Je kan je nog bedenken of je deze opmerkingen wil blijven maken voordat ik je naar een andere tafel stuur’, kaatst ze speels terug. Weer lachen we.

‘Oké, oké,’ slaat mijn stem over, waardoor de andere twee lachen, ‘ik houd mijn mond wel’, zeg ik en scan vlug Levi.

Ik weet dat Mirre het niet meent, maar ik zou absoluut niet graag mijn laatste dag voor de vakantie gescheiden van Levi doorbrengen. Hij gaat het overgrote deel van zijn vakantie naar zijn vader in Italië, dus koester ik het liefst de laatste momenten voordat hij weg is zo veel mogelijk.

‘En als die chantage niet werkt, kunnen we altijd nog een stuk klei in zijn strot schuiven’, zegt Levi, waardoor Mirre hard lacht.

‘Je mag wel iets anders in mijn strot schuiven om me stil te krijgen’, zeg ik met een brede grijns, zoekend naar Levi’s oogcontact. Levi bijt grijnzend op zijn nagel.

‘Ik denk dat dat je niet stil zal krijgen. Het zal je alleen maar heel hard laten kreunen’, plaagt Levi terug. Mijn hart bonst in mijn keel.

‘Wie weet’, zeg ik nonchalant.

Betrapt begin ik de spullen op mijn tafel te verschuiven zodra ik Mirre ons aandachtig voel scannen. Ik voel mijn hoofd langzaam rood kleuren, dus ben ik blij dat de docente de aandacht trekt en zo de focus van mij haalt.

‘Oké, jongens en meisjes, leuk dat jullie op deze activiteitendag hier zijn en ervoor gekozen hebben om gebruik te maken van jullie

creativiteit', zegt de vrouw, wie voor enkele klassen de kunstdocent is. Zacht zucht ik. 'Op jullie tafel hebben jullie allemaal een stuk klei liggen samen met gereedschap en een pot water. Het is vaak fijn om de klei een beetje warm te kneden, daar wordt het soepeler van.'

'Zal ik jou warm kneden?' fluister ik naar Levi. Hij gniffelt.

'Maar al te graag. Daar word ik heel soepel van', fluistert hij terug. Mijn buik kriebelt en ik giechel.

'Het water kunnen jullie gebruiken om de stukken klei die je gaat maken aan elkaar te hechten of voor het gladmaken van jullie werkjes', legt ze uit.

'Kan ik het water ook gebruiken om jou nat te maken?' fluister ik nu, waardoor Levi honend lacht.

'Daar heb je geen water voor nodig', zegt hij, waardoor ik ook lach en voel dat mijn wangen roze kleuren.

'Heren', snauwt de vrouw. Betrapt vallen Levi en ik stil.

'Sorry', zeg ik vlug. De vrouw kijkt ons waarschuwend aan voordat ze weer verdergaat met haar uitleg.

'Verder liggen er boekjes op jullie tafels met handige technieken die jullie kunnen gebruiken. Als je meer klei nodig hebt, kan je het altijd komen halen', vertelt de vrouw. Gniffelend pak ik mijn telefoon en begin onder de tafel een berichtje naar Levi te typen.

Ik: Ik denk dat ze zo streng is omdat ze zelf niet genoeg warm gekneet wordt

Zacht proest Levi naast me.

'Heren!' klinkt de vrouw weer streng. Geschrokken kijken we naar haar op.

'Sorry, mevrouw', zegt Levi vlug. De vrouw kijkt ons strak aan voordat ze verdergaat, wat Levi nog meer moeite laat hebben met niet in de lach te schieten, omdat hij waarschijnlijk extra aan mijn berichtje herinnerd wordt erdoor. Zodra haar ogen van ons af zijn, ontgrendelt Levi zijn telefoon en begint een antwoord terug te typen. Hoopvol kijk ik naar mijn eigen scherm tot het bericht verschijnt.

Lover ♥: Kan jij haar niet even warm kneden?

De woorden laten me grijnzen. Opgewekt begin ik een antwoord naar hem te typen.

10 WEKEN IN ÉÉN VAKANTIE

Ik: Dan kneed ik veel liever jou warm xx

Levi schudt grijnzend zijn hoofd, wat ik zie in mijn ooghoeken. Blozend kijk ik toe hoe hij weer begint te typen met zijn ene hand terwijl hij verlegen op de nagel van zijn andere hand bijt. Mijn ogen schieten weer naar mijn scherm zodra mijn telefoon trilt.

Lover ♥: Klinkt inderdaad beter ;)

Mijn wangen kleuren lichtroze. Zijn contactnaam heb ik er voor de lol ooit in gezet toen het eerste grapje naar ons gemaakt werd dat we een koppeltje leken, maar daarna heb ik de naam niet meer durven te veranderen. Ergens voelt hij te passend.

‘Het is lucht-drogende klei, dus jullie kunnen jullie werkjes eventueel meteen mee naar huis nemen om ze daar te laten drogen. Als je dat niet aandurft, kan je je werkje hier laten en na de vakantie meenemen’, komt de stem van de docente opeens weer bij me binnen. ‘De activiteit staat tot drie uur ingepland, maar we zullen een halfuur eerder stoppen zodat we op kunnen ruimen. Houd daar dus rekening mee. Dan mogen jullie nu beginnen. Schaam je vooral niet om vragen te stellen.’

Een enthousiaste rumoer klinkt meteen door het lokaal terwijl iedereen begint met het kleien. Ik trek mijn blok klei naar me toe en snijd er een groot stuk vanaf. Levi kijkt nog twijfelend naar zijn stuk klei terwijl Mirre een ontwerp voor haar kleiwerkje begint te tekenen.

Gniffelend begin ik mijn stuk klei te kneden. Levi zoekt wat inspiratie op voor zichzelf, klikt onzeker door de foto’s op zijn telefoon. Na lang twijfelen begint hij ook aan zijn klei te werken.

‘Ik snap echt zo niet dat dit altijd op de laatste schooldag gedaan moet worden’, moppert Levi. Ik werp hem vlug een blik toe, maar richt me dan weer op de klei in mijn handen. Levi en Mirre kijken verrast op zodra ik hard begin te lachen. Trots zet ik mijn boetseerwerk neer.

Ze lachen wanneer ze zien dat ik een penis heb zitten boetseren.

‘Oh, ik had kunnen weten dat je dit ging maken het moment dat ik me bij deze activiteit inschreef met je’, moppert Levi plezierig. Mirre schudt afkeurend maar geamuseerd haar hoofd.

‘Je bent echt een kleuter’, zegt ze. Ik haal mijn schouders op en kijk haar scheef aan.

‘Ik heb een klas overgeslagen, ik mag dat’, zeg ik. Weer lachen we.

‘Ik haat deze activiteitendag’, zegt Levi echter weer. Ik begin de randjes van de ballen naar de penis beter weg te werken. ‘We zouden letterlijk een dag eerder vakantie kunnen hebben als we die stomme activiteitendag niet hadden hoeven doen.’

‘Hé, gelukkig hebben we ons niet ingeschreven voor zo’n *gay* activiteit als in de bossen wandelen net zoals Daniël en Simon’, floep ik eruit. Ik wil mijn hand voor mijn mond slaan, maar het gaat niet met al de klei aan mijn vingers gekleefd. Ik wil voor Daniël en Simon niet dezelfde roddels starten die voor Levi en mij af en toe de rondte doen.

‘Alsof een piemel kleien minder *gay* is’, zegt Mirre, waardoor Levi me hard uitlacht en haar een high-five geeft.

‘Ouch, Obelix’, dist Levi me. Blozend schuif ik mijn werkje aan de kant en begin mijn overgebleven klei te kneden.

‘Ik kan tenminste zeggen dat ik een piemel vast heb gehouden’, zeg ik en kijk Mirre grijnzend aan. Ze kijkt me net zo grijnzend terug aan, trekt haar wenkbrauwen suggestief op. Mijn hoofd kleurt knalrood. ‘Mijn eigen, natuurlijk’, stotter ik wanneer ik besef hoe mijn uitspraak klonk.

‘Dat telt niet mee’, zegt Levi.

‘Wil jij me er eentje geven die wel telt?’ zeg ik en kijk hem uitdagend aan. Net zo uitdagend kijkt Levi me terug aan.

‘Prima. Graag zelfs’, zegt hij. Overdonderd richt ik me weer op mijn werk.

‘In je dromen, Leviworst’, zeg ik en draai een klein bolletje klei tussen mijn vingers.

‘Je mag wel met mijn Leviworst spelen in je eigen dromen’, kaatst hij meteen terug. Mijn oren suizen van overweldiging.

‘Oh, wat een *sweet dreams* zal ik dan hebben’, zeg ik en duw hem speels tegen zijn arm. Levi grijnst en duwt me terug.

‘Eerder *wet dreams*, niet?’ zegt hij. Verontwaardigd duw ik hem weer. Levi lacht.

‘*Fucking wet*’, zeg ik terug en begin weer te kleien. We kletsen terwijl we bezig blijven met het maken van onze boetseerwerkjes. Wanneer Levi begint te vertellen over zijn vakantie in Italië tegen Mirre, zonder ik me iets meer van het gesprek af. Ik probeer nog zoveel mogelijk te ontkennen dat ik hem dadelijk wekenlang niet zal zien.

Geschrokken kijken we met z’n drieën om zodra de strenge stem van de docente aan onze tafel klinkt.

10 WEKEN IN ÉÉN VAKANTIE

‘Heren, gaan jullie ook serieus bezig?’ klinkt ze streng. Ze staat met haar handen in haar zij geslagen toe te kijken hoe ik mijn nieuwe kleiwerkje vorm – twee abstracte figuren wie niet zo suggestief in doggy-style aan het neuken zijn. Levi gniffelt wanneer hij het beeldje tussen mijn vingers ziet.

‘Bent u nou naar mijn penis aan het kijken?’ grap ik, waardoor Levi nu hardop lacht. Zijn lach laat kriebels door mijn buik schieten.

‘Dit is verspilling van het materiaal’, zegt de vrouw pissig. Verontwaardigd hap ik naar lucht, ook al zit er inderdaad best veel klei in de grote piemel verwerkt.

‘Dit zijn mijn artistieke uitingen!’ zeg ik overdreven beledigd.

‘Hij moet zijn seksuele frustraties uiten via zijn kunst, mevrouw’, zegt Levi nu, waardoor ik trots naar hem grijns. De vrouw schudt geïrriteerd haar hoofd.

‘Ik weet dat je meer in je hebt, meneer Martens’, zegt ze afkeurend. Ik wijs naar het onderste poppetje van mijn standbeeldje, welke genadeloos van achteren wordt genomen.

‘Meer dan deze?’ zeg ik, waardoor ook Mirre nu begint te lachen. Teleurgesteld schudt de vrouw haar hoofd en loopt zonder nog een verder woord weg. Hard lachen we.

‘Ik zweer het, op het einde moest ze echt moeite doen om haar lach in te houden’, zegt Levi. We lachen met z’n drieën.

‘Ik snap haar probleem niet. Seks komt zoveel voor in kunst’, zeg ik en ga door met mijn werkje.

‘Misschien is ze homofoob’, grapt Levi. Grijnzend kijk ik hem aan.

‘Ik heb nooit gezegd dat het twee mannen zijn’, zeg ik en wijs naar mijn beeldje – er zijn geen geslachtsdelen op gemaakt. ‘Kunst is je eigen interpretatie. Toont maar weer aan waar je eigen seksuele frustraties liggen’, zeg ik triomfantelijk, maar voel heel mijn wangen rood worden bij het idee.

‘Betrapt’, zegt hij triomfantelijk en wil op zijn nagel gaan bijten, maar het gaat niet door de klei die eronder zit.

‘Dat dacht ik al’, zeg ik. Ik lach en kijk verlegen naar zijn kleiwerkje. Ik zie dat hij een soort schaalte aan het vormen is met de zon als een gezicht in de basis. De linkerhelft van het gezicht wordt bedekt door het gezicht van de halve maan. Hij is nauwkeurig bezig met alle zonnestrallen rondom het schotelteje even groot te maken.

‘Ga je na school nog even mee skaten?’ zegt Levi zonder op te kijken. Mijn hart slaat een slag over.

‘Ja, is goed’, probeer ik zo nonchalant mogelijk te antwoorden. Ik haak mijn voet om zijn enkel. Levi maakt het makkelijker door zijn voet op de stang van zijn kruk te plaatsen en zo zijn enkel beter bereikbaar te maken. Strakker trek ik me tegen hem aan.

We gaan door met het kleien tot de docente vertelt dat het tijd is om op te ruimen. We doen onze werkjes voorzichtig in grote dozen zodat we ze veilig mee naar huis kunnen nemen in de hoop dat ze niet te veel beschadigen onderweg. Daarna ruimen we met z’n allen het lokaal op.

We zeggen Mirre gedag en vertrekken daarna samen naar mijn huis, waar ik mijn werkjes wegzet, mijn lichtblauwe pet opdoe, mijn vergrootglas uit mijn bureaula haal en vervolgens mijn skateboard uit de schuur haal. Achter Levi op de fiets aan skate ik mee naar zijn huis, waar hij zijn werkje weglegt in zijn kamer en vervolgens zijn skateboard uit de schuur haalt. Samen gaan we op weg naar de skatebaan.

Daar aangekomen doe ik verschillende tricks op de skateramps terwijl Levi verwonderd toekijkt. Het laat mijn wangen branden. Het voelt goed om hem onder de indruk te maken.

Grijzend kijk ik om wanneer Levi de half pipe op gaat. Hij probeert een drop naar beneden te doen, maar zijn board schiet onder zijn voeten uit halverwege zijn afdaling. Hij rent een paar stappen en laat zich vervolgens verslagen op zijn rug vallen. Hard lach ik. Mijn schaterlach wordt nog luider wanneer zijn board terugrolt tegen zijn zij en hij een kleine kreun over zijn lippen laat rollen.

‘Hé, niet zo hard lachen!’ roept hij vanaf de grond, waardoor ik nog harder lach. ‘Voor hetzelfde geld had ik weer mijn neus gebroken’, zegt hij, waardoor ik een steek van schuld door mijn borst voel trekken.

‘Breng dat nou niet weer op. Het is al jaren geleden dat ik je neus brak bij de training’, zeg ik ongemakkelijk. Levi lacht.

‘Niet zo overdrijven’, zegt hij, nog altijd liggend op de half pipe. ‘Het was een paar maanden geleden pas.’

‘Weet ik, maar zo klinkt het minder extreem’, zeg ik en ga zijn kant op. Het laat hem giechelen.

Ik skate naar hem toe, spring van mijn board af en ga naast hem staan. Grijzend kijkt hij me aan.

‘Kusje erop?’ grijns ik terug. Het doet me denken aan die gedoemde voetbaltraining waar ik zijn neus brak en hem hetzelfde vroeg. Levi’s blik wordt speels.

10 WEKEN IN ÉÉN VAKANTIE

‘Doe maar’, zegt hij. Hetzelfde antwoord als toen. Ik lach, laat me op mijn knieën vallen, leun over hem heen, duw het board weg en kus zijn zij, net op een stukje waar zijn huid bloot wordt gesteld door het omhoog kruipen van zijn polo. Heel mijn lippen tintelen. Tevreden kijk ik op naar hem.

‘Hij raakte me lager’, zegt Levi zodra ik zijn ogen ontmoet. Zacht lach ik wanneer hij zijn kont wat omhoog draait en hij zo op de plek hint die ik van hem moet kussen.

Mijn hart raast door mijn borst heen wanneer ik grijnzend mijn lippen zijn kont door de stof van zijn zomerbroek heen laat kussen. Levi lacht en duwt zacht mijn hoofd weg.

‘Mag ik nu een stapje naar voren in je wachtrij?’ vraagt hij met enthousiaste glinsteringen in zijn ogen. Tevreden laat ik mezelf op mijn kont zakken tegenover hem, haak mijn enkels om de zijne heen. Mijn wangen branden fel.

‘Wat?’ lach ik.

‘Een stapje voordringen in jouw rij om je kontje te mogen proeven in ruil voor het proeven van mijn kontje’, zegt hij triomfantelijk. Hard lach ik hem uit.

‘Nee, Levi, zo werkt het niet. Jij laat namelijk iedereen zomaar je kont kussen. Bij mij is het een privilege als je dat mag doen. Ik ben niet om te kopen met een kusje, in tegenstelling tot jou’, zeg ik plagend. Blozend kijk ik hem aan terwijl ik onze benen heen en weer wiebel. Zacht bijt Levi op zijn nagel.

‘Heel triest dit’, zegt hij, waardoor we samen lachen.

‘Wil je hem zo graag proeven dan?’ kaats ik speels terug, maar voel intussen heel mijn lichaam op hol slaan. Nerveus maar hoopvol kijk ik in Levi’s blauwe ogen. Hij haalt zijn schouders op met een scheve grijns en bijt daarna een randje van zijn nagel af.

‘Ik heb echt zo’n zin om weer in Italië te zijn straks’, wendt hij het onderwerp abrupt af. Ik voel mijn glimlach van mijn gezicht glijden, maar probeer het tegen te houden.

‘Snap ik’, slaat mijn stem beduusd over, maar ik probeer enthousiast voor hem te zijn. Ook al kan ik me het zelf niet heel goed inbeelden hoe het zou zijn om enthousiast te zijn om je ouders weer te zien, kan ik me voorstellen dat het een gevoel is dat Levi wel ervaart. Bedenklijk maak ik mijn enkels los van de zijne, haal het vergrootglas uit mijn broekzak, schuif naar hem toe, draai mijn rug naar zijn zij en ga met mijn hoofd in zijn schoot liggen.

‘Wat is het eerste dat je gaat doen?’ vraag ik terwijl Levi als reflex zijn ene hand over mijn buik legt en zijn andere hand met mijn haren laat spelen. Het laat heel mijn wangen rood kleuren.

‘Ik denk samen pizza’s maken’, zegt hij terwijl hij dromerig rondkijkt.

‘Je kan er ook lekker scooter rijden’, zeg ik, probeer zo zijn blauwe ogen weer mijn kant op te krijgen. Hij lacht en kijkt afkeurend mijn kant op, stopt kort met het spelen met mijn haar.

‘Ik snap echt nog steeds niet waarom je zo graag een scooterrijbewijs wil’, zegt hij met een brede grijns. Zijn glimlach laat mijn onderbuik warm gloeien.

‘Dat is gewoon handig’, zeg ik terwijl ik mijn schouders ophaal en mijn hoofd een beetje over zijn schoot schuifel. Ik heb me nog nooit zo op mijn gemak gesteld en op hol geslagen tegelijkertijd gevoeld als nu.

‘Zijn je beentjes zo klein dat je niet genoeg kracht hebt om zelf dat kleine stukje naar school te fietsen?’ zegt hij met een pruillip, waardoor ik giechel. Levi grijnst als antwoord.

‘Nee, mijn derde been is zo groot dat de dokter heeft gezegd dat ik niet meer zwaar mag tillen, dus zou een scooter beter voor me zijn’, kaats ik terug. Levi lacht hard en het voelt geweldig. Ik wil nooit meer weg uit zijn schoot.

‘Ik zie jou echt niet op een scooter rijden’, zegt hij. Blozend kijk ik hem aan.

‘Je hoeft niet jaloers te zijn, hoor. Ik zal genoeg tijd overhouden voor je zodat ik jou kan rijden’, zeg ik, waardoor hij honend lacht.

‘Daar is geen wachtrij voor nodig?’ zegt hij en veegt een plukje haar uit mijn gezicht. Het laat mijn wangen tintelen.

‘Dat ligt aan jou’, slaat mijn stem over. Levi knikt en kijkt afgeleid rond.

‘Dan moet ik eerst gaan inventariseren wie er op mijn wachtlijsten staan’, zegt hij terwijl zijn ogen over de skatebaan glijden en hij op een hoekje van zijn nagel bijt.

Ik knik en kijk ook rond. Ik reik uit naar een paardenbloem aan de zijkant van de half pipe. Wanneer ik hem geplukt heb, kijk ik diep in Levi’s hemelsblauwe ogen door de witte pluisjes van het bloemetje heen. Zijn ogen matchen perfect met de blauwe nagellak op mijn nagels. Smal glimlacht Levi. Ik glimlach terug en blaas dan de pluisjes van de bloem af.

Ik knik dat ik eindelijk met Levi kan eindigen.

Mijn wangen branden wanneer ik een paar van de pluisjes in Levi’s wimpers en haren zie blijven hangen.

‘Oh, sorry’, lach ik en pluk voorzichtig de zachte pluisjes uit zijn wimpers. Diep kijken we elkaar aan terwijl ik het doe. Mijn

10 WEKEN IN ÉÉN VAKANTIE

lichaam voelt als een circustent. Verlegen kijk ik naar zijn lippen, welke een verwonderde glimlach vormen.

Abrupt voel ik het moment verbreken wanneer Levi zijn ogen sluit en wild door zijn oranje krullen begint te woelen om de pluusjes uit zijn haren te halen. Verbijsterd kijk ik hem aan.

‘Je krullen worden echt weer rood’, zeg ik ademloos en haal nog het laatste pluusje uit zijn haar. Bewonderend valt Levi stil en scant mijn gezicht.

‘Jouw sproetjes worden weer donkerder’, zegt hij met een lichte blos terug. Heel licht streelt hij over de huid onder mijn ogen. Ik voel mijn hart in mijn keel bonzen wanneer zijn ogen klaar zijn met het scannen van mijn sproetjes en ze blijven hangen op mijn lippen. Bewonderd streef ik door zijn grote, rode krullen. Buiten adem kijk ik ook naar zijn lippen.

Opnieuw verbreekt hij abrupt het moment door over me heen te leunen en het vergrootglas op te pakken van de grond. Verdwaasd volg ik zijn handelingen. Met een zwart gat vormend in mijn maag kijk ik toe hoe hij een andere paardenbloem naast ons in brand begint te zetten met behulp van het glas en de zon.

‘Ik moet gaan’, zegt hij zodra de bloem zwart is gekleurd en staat abrupt op. Mijn hoofd schiet van zijn schoot af en klettert hard neer op de grond.

‘Au’, schiet automatisch uit mijn keel. Ik wrijf pijnlijk met mijn hand over mijn achterhoofd terwijl ik rechtop ga zitten. ‘Waar ga je heen?’ vraag ik verward. Levi kijkt ongemakkelijk om zich heen terwijl hij het vergrootglas naast me neerlegt en zijn skateboard oppakt. Hij doet zijn best om mijn blik te ontwijken.

‘Ik was vergeten dat ik eigenlijk met mijn moeder had afgesproken om vanmiddag naar de stad te gaan zodat ik nog wat extra spullen voor Italië kan halen’, zegt hij en kijkt me vertroebeld aan. Het voelt alsof mijn hart door mijn borst zakt. Levi is nooit de beste geweest in liegen.

‘Maar je vertrekt na volgende week pas ergens. Moet dat per se nu?’ stamel ik.

‘Dit kwam het handigste uit’, antwoordt hij – liegt hij. Beduusd knik ik, friemel aan mijn armbandje.

‘Zie ik je volgende week nog?’ vraag ik verlegen. Hij haalt zijn schouders op.

‘Ik moet even kijken of dat handig uitkomt’, zegt hij en speelt nu ook met zijn armbandje. Opnieuw knik ik beduusd.

‘Is goed’, stamel ik. Hij heeft nog genoeg tijd voordat hij naar Italië vertrekt.